

412

BUDAPESTA
19 Augustu st. v.
Dumineca 31 Augustu st. n.

Va esi joi'a si duminec'a.
Redacțiunea: *Strad'a*
urborelui verde nr. 12.

Nr. 63.

ANUL XV.
1879.

Pretul pe unu anu 10 fl.
Pe 1/2 de anu 5 fl.; pe 1/4 de
anu 2 fl. 70 cr.
Pentru Români'a 2 galbeni

Barbu Strimbu în Evropa.

— Romanu originalu cu ilustrațiuni. —
(Urmare.)

El nici atunci nu putea crede seriosu vr'unu pericolu. Cu atât mai puțin ar fi presupusu, că John l'a înșelatu. Asiá ceva nici prin minte nu-i plesniá.

Dar apoi polițistul îl supuse la proba grea.

Dupa ce acela îl declarà arestatu, îl invità sè se urce în trasur'a ce așteptá la pórtá. Barbu aruncà o privire prin feréstá în curte, unde se opri caruti'a poștei, dorindu sè faca unu semn lui John, dar caruti'a nu mai erà acolo. Ieși dara zimbindu în direcțiunea aret ata de polițistu, cugetându întru sine:

— Acusi la Londra me voiu rentelái cu fratele

John, si acolo i voiu povesti istori'a unei aventuri fórté interesante în felul ei.

El se urcà în trasura, polițistul ocupà locu lângá el, si trasur'a porni în mersu repede.

Pe cale el își facea planurile cele mai frumoșe despre viitórea sa petrecere. Erà decisu a spune acelei dame, că amicul seu John împedecatu de afaceri urgente n'a pututu veni la acésta întrevedere, si astfel l'a tramisu pe dènsul că în numele lui sè-i céra scusele.

— Si déca dam'a e frumoșá si tinera, — continuà Barbu, — voiu luá eu rolul amicului absentu, si apoi o sè vedemu ce va fi.

El erà convinsu, că va fi fórté bine, căci se cre-

Si dènsii se urcara iute pe parete, cá sè tréca dincolo.

dea destul de frumos și cu spirit, pentru a pute țese cu succes firele unei intrigă de amor.

— Dar fi-va ea frumoasă și tinera? — se întrebă el cu îngrigire, și se teme, că nici un'a nici alt'a nu va fi, căci atunci John n'ar fi fugitu asiă dîcîndu de această întvedere.

— Inse atunci, — continuă el, — dînsul nu mi-ar fi recomandat'o nici mie. Nu, nu! Dîns'a trebuie să fie un'a din două: sau tinera sau frumoasă. Nu-mi pasa numai să fie frumoasă!

Meditîndu astfel el nici nu bagă de seama, că polițistul cu care stădea în trasura, avea în continuu ochii ficsati spre el, urmarindu cu atențiunea cea mai încordată ori ce mișcare a muschilor sei și studiîndu totă schimbarea fizionomiei sale.

Ce-i pasă lui acum de polițistu?! El eră convins, că acela e numai o figură ce-si joca rolul la comanda, și care dora în realitate nici nu e polițistu, ci numai actorul în executarea unei primiri glumetie. De grigea lui putea să-l totu ficeze și scruteze nici că se uită spre el. Alte gînduri, multu mai placute, cuprîndeau mintea lui!

Într'aceste trasur'a se oprî. Polițistul sarî iute afara și pofți să pe Barbu a face asemenea. Coboritu din trasura, acesta numai decît aruncă o privire în giuru de sine, să vedea deca locul unde ajunsera corespunde d'a pute fi teatrul unor scene romantice?

Si prim'a impresiune fu favorabila. Ei se aflau înaintea unui edificiu încungîuratu de ziduri, între cari se întindea unu parcu frumos. Ah! unu parcu! Barbu vedea deja, cum acela va fi martorul unor momente de plăceri încîntătoare.

— Poftesce a intră! — dîse polițistul.

Barbu plecă, polițistul dupa el. Întrara pe pórta în parcu, în mijlocul parcului se află o casa parteru. Înaintea ei o sentinela. Ei întrara în casa.

Barbu fu condusu în o odaia spațioasă. Acolo stădea unu oficiantu, carele vedîndu întrarea lor, se sculă repede, și se întorse cu față întrebătoare către polițistu.

Acela pricepî întrebarea muta, și respunse:

— Este el.

Pe față oficiantului se oglindă o bucuria mare, apoi ficsîndu pe Barbu din crescutu pâna jos, sarî iute la mēsa, luă condeiul în mîna și întrebă:

— Numele dtale?

— John Frigh.

— De câti ani?

— De 31.

— Nascutu?

— Fiesce că nascutu, căci altfel unu asiū fi pe lume?

— Întielegu că unde esti nascutu?

— La Butuceni.

— În ce țiera?

— În Moldova.

— Englesu nascutu în Moldova? Cum se pôte ast'a?

— Dar dîsu-am eu că sîm englesu?

— N'ai dîsu, dar eu sciu, că esti acela.

— Ah! — i plesni atunci în minte lui Barbu, — el cugeta că în adeveru sîm John, de aceea dîce că sîm englesu. Să-l lasu dar în credința acēst'a, că nu cumva să-mi periclitezu rolul.

Apoi adause cu voce nalta:

— Ai dreptate, domnul meu. Eu sîm englesu, nascutu în Moldova, pentru că acolo parintele meu eră consulu.

— Dar informațiunile mele spunu, că parintele

dtale a fost unu otelieru din America, de renume nu pré bunu.

— De renume nu pré bunu? — la aceste înfocatul Barbu eră p'aci să traga o palma oficiantului, — dar la momentu își aduse aminte, că vorb'a nu e de parintele seu, ci de al lui John. Se molcomi dara, și dîse numai atâta:

— Se vede, că n'ai cunoscutu pe parintele meu.

— Mai bine decît dta.

— Credu, — cugetă Barbu, — căci eu nici odata n'am vedutu pe parintele lui John.

— Pentru că dta abiă ai fost de unu anu, când mam'a dtale ne mai putîndu suferi purtarea barbara a parintelui dtale, Pa parasitu ducîndu-te cu sine și pe dta. De atunci apoi nu l'ai mai vedutu nici odata, căci mam'a dtale a viuitu în Europa de unde eră, și nici nu v'ati rentorsu în America, decît numai dupa mórtea lui, spre a primî moștenirea ce-ti competen. Nu peste multu a muritu și mam'a dtale, și atunci, dupa ce ti-ai risipitu mai tóta averea, cu restul ei viniși în Europa, unde te-ai asediatu la Paris. Asiă dara că cunoscute bine trecutul dtale?

Barbu cugetă că va fi mai bine, deca va aprobă tôte, deci respunse:

— Asiă e.

— Asediatu la Paris, te-ai înscrișu la facultatea Sorbone, înse numai pentru că să ai unu titlu, căci în realitate nu cercetai conferințele, cu atât mai puțin studiai ceva. Petrecusi totu timpul în societățile cele mai frivole și imorale, unde ti-ai risipitu tóta averea. Apoi începusi să traiesci din pacalirea altora, din împurmuturi neplatite și chiar din însielaciuni.

La acestu cuvîntu sîngele i sarî în față lui Barbu, și esclamă furiosu:

— Domnule, moderēza-te!

— Dora poti negă, că ai abusatu de credulitatea altor tineri neesperti, și că i-ai ciupelițu le bani? Poti negă, că ai facutu și niște falsificări, că ai fost compromisu și la unu furtisiagu, și că urmaritu de poliția ai fugitu în America?

— E minciuna!

— Nu numai atâta, dar ajunsu în America, nici acolo n'ai parasitu traiul desfrînatu de pân'atunci. Ma cadiutu totu mai în jos în prepasti'a fără-de-legilor, te-ai furisiatu în sinul unei familie, pe care apoi în complicitate cu alții ai nefericit'o cu deseversire, căci ómenii platiti ai dtale și ai soțului dtale, au omorîtu pe mam'a și fiul din aceea familia, apoi ati jefuit'o, și cu préd'a căștigata ati venitu în Europa.

Barbu nu sciea visēza seu e trēzu la audiul acestei acuse grozave. I pareă, că a ametitu și nu mai scie ce se întēpla în giuru de sine. Încapabilu de a grai nici unu cuvîntu, stetea mutu și așteptă continuarea acestui începutu atât de frapantu.

— De atunci, — continuă oficiantul, — trecura cinci ani, poliția a totu cautatu și în urma a datu de faptuitori. Complici dtale sînt prinsu mai toti. Ei recunoscura faptul. Însedar vei negă dara. Deci va fi mai bine deca vei recunósce, astfel celu puțin procedur'a se va scurtă, și — de vei avé norocu — vei pute scapă mai de graba. Respunde mi, recunósce, că ai fost unul din faptuitorii intelectuali ai omorului comisu în familia Wartensfield în America?

Ori cât de emoționatu a fost bietul Barbu pân' acumă, în momentu acesta totusi îl cuprînsu o simțire curioasă. Toemai fiindu că crim'a eră atât de mare, el nu o putea crede, și ierasi începî a presupune, că tóta scen'a acēsta e numai o jucăria ciudata în felul seu, și că va să dîca, n'are s'ó ieie în seriosu.

Deci răspunse zimbîndu :

— Admiru talentul tău de a compune o istoria ce nici odata n'a existat.

— Va să dăca nu recunosci ?

— Cum să recunosc ceea ce n'am facutu ?

— E bine, vei recunoște mai târziu, după ce te vei fi urțtu a persiste în negațiune, și după ce vei fi confrontatu cu ceilalți complici.

— Nici odata.

— Eu sîm siguru. Si tocmai pentru acest'a voi pune procedur'a în mișcare. Vei rămâne aice arestatu, și mâne poi-mâne te voiu chiamă ierasi, și atunci te voiu întrebă de nou !

Si întorcîndu-se cătra unu pazitoru, ce tocmai întră, i dîse :

— Pazitoru, îti dau în grige pe delinquentul acest'a.

— Bine, — cugetă Barbu, — acuma se va alege treb'a : s'eu aventura, s'eu o încurcatura a dracului.

El fu condusu în o odaia. Pazitorul încuiă us'ra și îl lasă singuru.

Eră pe la miédiadi, și Barbu înca nu mîncase nimica în diu'a aceea. Cu tôte aceste el nu simțea fôme, și nici nu-si aducea aminte de mîncare. Alte gînduri preocupau acuma mintea lui. El așteptă în totu momentul că să vina ângerul mîntuitoru, s'el scape din starea acest'a neplacuta și s'el conduca la malul de placeri.

Dar timpul trecea, și mîntuiri'a dorita totu nu mai sosiă. După miédiadi cam pe la patru ore, el de odata audî unu fel de mișcare la us'ra. Tresari de sperantia.

Us'ra se deschise încetu, și întră pazitorul aducîndu-i în o corfa niște bucate calde.

— Poftim, domnule, — dîse el, — soçi'a mea le-a gatatu.

— Multiamu, nu mi-i fôme.

Apoi, plesnindu-i prin minte o ideia, Barbu adause :

— Pune-le numai pe mеса ! Póte că mai târziu voiu gustá din ele.

Pazitorul, vedîndu că are de a face cu unu domnu, sperá dela dînsul o recompensa buna după eliberare, căci îl credea nevinovatu ; de aceea s'a îngri-gitu de cu bunu timpu că s'el si faca merite, si de aceea i-a facutu însa-si soçi'a lui bucatele.

El le asediă dara pe mеса si eși.

Barbu grabi numai decăt a se convinge, déca ideia lui s'a realizatu ? Léta care eră acea ideia ! El sperá, că necunoscut'a dama i-o fi furisiatu între bucate vr'o epistola de amoru, prin care îl însciintéza, că la nópte îl va mântui.

Dar se însielă. Nu gasi nici o scrisóre. Puse bucatele la locu, și se asediă desperatu.

Trecu diu'a si veni nóptea. De odata i parú, că aude la ferésta vr'o mișcare. El tresari ierasi și sarí iute acolo. Atunce o síopta din afara întrebà :

— Aice esti, Barbule ?

— Barbule ? — se întrebà el. Óre de unde scie dan'a acest'a numele meu ?

Dar neputîndu să mediteze multu, raspunse :

— Aice.

— Am venitu să te mântuiescu.

Unu fulgeru de bucuria lumină internul lui Barbu.

— Asiă dara totusi ! — își dîse el. Apoi deschise iute ferést'a să vedea fiintia care a vinitu s'el scape.

Ce suprindere ! Persón'a ce stetea la ferésta, eră John.

Fidelul camarad al lui Barbu, după ce plecà cu post'a mai departe, pe cale își aduse aminte, că totusi nu va fi bine să lase pe Barbu în mînilé poliției. Pentru că acolo dînsul, îndemnatu si de dorul resbunării, ar puté să faca niște descoperiri sdrobítóre. Dar afara de acésta John nu uità a face unu calculu si pentru viitoru ; el adeca cugetà, că ar fi paguba de a se lipsi de acestu amicu, pe care, că în trecut, asiă si în viitoru, îl va puté înca exploată. Decise dara să se rentórca, spre a-l mântui.

De alta parte si el se temea a caletóri pâna la Londra, unde poliția putea să-l aștepte și s'el aresteze.

Asiă dara la stațiunea urmátóre se si dete jos, și luându-si o carutia de acolo, se rentórse la stațiunea unde lasase pe Barbu.

Deprinsu cu asemenea afaceri, el sciea unde s'el caute, și — precum veduramu — îl si gasi.

Vedîndu-l Barbu, esclamá :

— Tu aice ?

— Potu eu să lipsescu de acolo, unde tu te affi în pericolu ?

— E bine, explica-mi situațiunea acest'a !

— Nu este acuma timpu să povestim. Haid, grabesce, să fugim d'aice !

Dar în ferésta erau gratii de feru. Mân'a puternica a lui John rupse iute o crénga de feru. Barbu eși cum putu prin largaméntul deschisu.

Eră o nópte frumoșa. Lun'a straluciă, și fug'a celor doi prieteni se putea descoperi fôrte usioru.

— Pâna mai târziu nu putemu merge nicairi ; dar după ce lun'a va disparé, vom porni, — dîse John.

— Dar nici aice nu putemu rămâne.

— Vom trece zidul acest'a si ne vom ascunde în gradin'a vecina, care dă într'o padure. Haid !

Si dînsii se urcara iute pe parete, că să tréca dincolo. Dar când deja se aflara sus, încremenira.

Tocmai lângă locul pe unde trecura ei, se află o filegoria, în acésta siedeau dóue persóne.

Erau perduti !

(Va urm.)

Dupa unu balu.

Ah ! înca-mi totu vibréza 'n audiú o melodie,
De si de multe zile salonul am lasatu ;
Îmi pare că simțiu înca aceea bucuria,
Că 'n ór'a când cu tine în hora am întratu.

De si eu nu potu dice, că este-o suveniru,
Ce póte se destepete în mine-unu ce placu tu ;
Căci si atunci, draga, simțeam nefericire,
Vedîndu că pentru mine tu deja esti perdutu.

Voiam să fiu voioșa, când tu erai la mine,
Voiam să uitu durerea macar pe unu minutu ;
Dar nu puteam, căci dorul me vestedéa 'n suspine
Parea că totu îmi dice : „N'ai ce sperá mai multu !“

Puterea mea perise, si ânim'a din mine
Parea că sînt mominte când nici nu mai batea ;
Dar totu eram ferice când eu eram cu tine,
Surisul teu celu dulce si-atunce me 'ncânta.

Oh ! sciu c'a ta iubire nu este pentru mine,
Că fluturul din flóre în flóre vei saltá ;
Dar totusi al meu cugetu în lacrimi si suspine,
Aprópe ori departe la tine va sborá.

Dar pentru mine, draga, nu este bucuria,
Sperantia, fericire, mai multu pe-acestu paméntu ;
S'el suferu în tacere îmi este data mie,
Vieti'a mi pân' v'apune în vecele morméntu.

S O N U

Calindarul săptămânei.

Dumin.	19 31	G. 13 d. R. ss. mm. Andreiu Str.
Luni	20 1	pr. Samuil, ss. mm. Sever, Memnon.
Marti	21 2	s. ap. Tadeu, ss. mm. Vasia, Teognia.
Mercuri	22 3	ss. mm. Agatonic, Acindin, Sever..
Joi	23 4	s. m. Lup., s. st. m. Irineu.
Vineri	24 5	s. st. m. Eutichiu, s. m. Tașion.
Samb.	25 6	ss. ap. Vartolomeu, Tit. s. p. Mina.

Pecatele conversațiunii.

— Dupa Morellet (l'abbé.) —

IX. Spiritul de contradicțiune.

Consta în aplecarea noastră de a nu adopta voința, ideile și sfaturile altora și de a respinge ori ce îndemnu la o faptă oare care singuru din cauza că ȳice altul. Să constatăm mai întâiu, că exista acestu simțimentu în inimă omenesca și la urma să-i vedem efectele!

Cumca exista, fii-care se pôte aduce de marturia pe sine însuși. Fii-care simte în inima unu boldu ce nu lasa a primi ideile străine; și de câte ori se pretinde dela noi să facem ceva, pare că ne îndemna cineva a ne îndoi, a nega a refusa cu unu cuvântu a contradice.

Ma nu numai că simțim această înclinațiune, dar o lasăm să se veda și în societate, ne lasăm neîncetatu țeriti de ea și prin această ne facem de rîsu și de ura cu toti aceia ce aru deveni victimă conversațiunii noastre. Totu ce pôte aici politetia și eticheta, e că o îmbraca în o forma mai puțin monstruoasă.

Aceia, cari pe lângă acestu pecatu mai sînt și farisei, si-presinta această înclinațiune sub unu aeru de o îndoiela modesta, că o dorința de explicațiune său că unu micu scrupulu, totu-de-una înse cu scopu de a resturna și din rea voința: „Permite-mi să te întreb! Te rogu de o mica explica, eu am auditu ȳicându-se, Nu e chiar asiă!“ etc. sînt totu atâtea larve sub cari se ascunde fața mârșia a contradicțiunii.

Politetia în conversațiune, ce altă e decât atențiunea neîntrerupta de a ascunde în sine spiritul de contradicțiune și de a nu-l stérni în altul?

Tote figurile oratorice și tota artă eloquentiei nu sînt decât arme contră spiritului de contradicțiune și talentul unui oratoru nu stă în altu-ceva decât în puterea de a desarmă pe contradicatori.

Di numai multe bune și frumoșe despre unu ce e absentu, și fi siguru că auditorii le vor resturna celu puțin de jumetate; fii-care va aduce ceva restricțiune laudelor ce-i faci, fii-care se simte neîndestulitu cu sine deca nu ti-a pututu contradice câtu de câtu.

O femeia cunoscuta prin virtutile sale și prin o mare cunoscintă a spiritului omenescu (dn'a de Geofrin), a stabilitu că totu atâtea reguli:

1. Că nu trebuie să laudăm pe amicii noștri altora de câtu fôrte rar și cu reserva;

2. Că nu trebuie laudati decât în generalu și nici odata prin cutare faptă, căci auditorilor nici odata nu le lipsesce atatu voința, câtu și puterea de a arunca ore care îndoiela asupra faptului și o umbra asupra meritului lor;

3. Că nu trebuie nici macaru aperiți, când ei sînt atacati tare decât în termini generali și în pu-

tine cuvinte, căci totu ce am ȳice în astfel de casuri, inimăza și dă preteste caluniatorilor; amu atrage ultragiale acelora, ce numai atunci sînt oameni cinstiti, când potu batjocori, și detrage ori ce adeveru. Latinul dicea: „Qui laudat amicum suum voce alta, erit illi loco maledictionis“. Cine lauda pe amicu seu pe față, se face de vorba în locul lui.

Nu se face o judecata, de ar fi ea dupa toate regulile equității și a dreptului, fără să fii aflata nedrepta din partea multora, singuru numai din spiritul de contradicțiune.

Nu se dă unu premiu la Academia, fără că unu mare numeru de oameni să nu ia partea celui cadutu. Său deca premiul nu a avutu emulanti, atunci piesă coronata „nu a fost demna de premiu“.

Ce altă este modestia cu care primii debutatori în literatura dau publicului lucrările lor decât unu felu de prevenire a spiritului de contradicțiune. De aici s'a nascutu maximă: „Non fumum ex fulgore sed ex fumo dare lucem“, adeca cum amu ȳice noi: „Nu fi fala gola, traista usiora!“

Efectele spiritului de contradicțiune se facu vizibile în variațiunea, ce se face în reputațiunea literaria.

Unu tineru talentatu surprinde publicul cu o lucrare de meritu și frumoșă; amicii sei se bucura și i facu elogiuri; multi împartășescu acestu entusiasmu, ma pe zoul autorul îl punu între cei mai vestiti și i se prorocesc unu venitoru mai strălucitu că a tuturor literatilor din lume. Ieca el e poetu, atunci a întrecutu pe Alesandri, Bolintineanu și Muresianu, deca e oratoru, el e mai pe sus de Ionescu, Cogalniceanu etc., el e unu în felu lui seu, mai mare că toti contemporanii, cari în casuri de aceste sînt despretiuiti.

Venindu înse a 2-a epoca a numelui, când productele sale merita întru adeveru admirațiunea și laudele lumii, atunci e vai și amaru de pielea lui. I se disputa totu, i se contradice ori ce adeveru, albul devine negru și laudatul de mai nainte unu prostu și jumetate. Critice peste critice ocupa locul elogiurilor. Scrierea etimologica la începutu cinstita, și laudata că unu tesauru al limbei, la urma devine o chimera și autorul taxatu cu toate epitele ce seiu să de cleveritii și calumniatorii; cei ce mai nainte își laudau scrierile, când ele erau scrise etimologice, acum napârlescu pèrul de atunci și se facu cei mai încarnati caluniatori. Asiă e omul deca se fudulesce, gâdnesce că el e mai multu că toti. De ce să scriu eu cum scrie altul, nu e întrebare că e mai frumosu său mai avantajos, dar „nu sîm eu mai pe jos că toti, încât să nu seiu cârti macaru?“ Ieta și aici spiritul de contradicțiune, mesecat cu unu picu de invidia, se întielege.

Ce să amintesc aici descoperirile cele mari, a căror autori pentru faptele lor colosale au fost persecutati și dati martiriului? aici spiritul de contradicțiune ne înfiora prin operele sale!

Astadi unu ministeriu e taxatu de ticalosu, ier capii opozițiunii ridicati la ceriu, mâne înse când cabinetul s'a schimbatu, rotă norocului înca a facutu o învertitura și celu laudatu eri adi e celu mai peccatosu. Fire-ar oameni cărmei drepti pâna la idealu, totusi ei aru fi pututu face altfel, său deca ei își schimba acțiunile dupa parerile publicului, atunci sînt lasi și neconsequenti. Celu ce mai nainte strigă câtu îl luă gură, că cutare e omu procopsitu și vrednicu de a cărmui, astadi îl calumnieza chiar cu acea violința cu care îl aperase, fiindu că în altfel nu se pôte areta lume, și îl umfla în cosiu să contradica și el ceva că să veda cei din giuru că el e omu priceputu.

Odata trântitu unu cabinetu, totu prin spiritul de contradicțiune, își afla o mîia de compatimitori si faptele blamate se paru din ce în ce mai ciustite. Celu ce eri calumni'a, astadi se bocescce că a pierdutu statul unu „pater patriae“; si ast'a iérasu numai cu scopu ticalosul de a înnegri pe cei dela putere.

Trebue s'e afirmâmu, că spiritul de contradicțiune e unu pecatu încuibatu în deosebi în clas'a învetiata a societătii, căci că s'e poti îmbetá pe cineva cu apa rece, îti trebue procopséla.

Prin dedare acestu pecatu se preface în natura. Bagati numai de séma la unu avocat, că la ori ce nimicuri, numai s'e trediesce combaténdu.

Ddiu s'e me ierte déca voiu aminti aici unele casuri pe cătu de comice, pe atátu de funeste, efecte totu a spiritului de contradicțiune. De cine e vorb'a vei ghici, iubite cetitoru, eu ti-asii spune-o, dar Dómne nu me lasá! . . . me temu! . . .

Ne aflâmu în o societate bine animata si numero'sa; unde unu ângerasiu ne atrage atenziunea la toti; ea e idealul frumosului personificatu, virtute, modestia si ori ce e dragalasiu, e concentratu în acést'a favorita a lui Cupidon, în cătu fia-care doresce în taina a-i rapí ânim'a. Acum . . . se ne facemu spioni pe unu momentu . . . ce si sioptescu óre dóue persóne privindu la acestu ângerasiu? . . . „Frisur'a-i e în o parte, toalet'a e necalita, nu are crescere moderna, o mai lauda lumea si ea e o gâsca, nimic alt'a!“ Ieta ce complimente aduce spiritul de contradicțiune.

Stau bunu, că de nu o laudá nimenea, nu umblá criticata. Aceste complimente ajunse în urechile copilei modeste, o disgusta de societate, o supera si-si pierde voi'a de a mai participá la conversatiune, că s'e nu mai atraga calumniile altor'a. Ea își pierde ideí'a despre sine si devine tacuta.

M'ai întielesu, iubite lectore! scii cine sînt clevetitorii, déca scii, taci si înghite, déca ti place s'e nu umblá spelatu! . . . déca nu, atunci poftimu, si vei întielege mai bine ce e spiritul de contradicțiune, decâtu din teoria!

Spiritul de contradicțiune nu numai că e unu biciu pe conversatiune, dar e funestu chiar si pentru celu ce-l posiede, el i inveninéza inim'a, si o face nesuferitóre de totu ce se dice si face; totul îl tormentéza si-i neliniscese sufletul; malițiosii si reutaciosii sînt totu producte a spiritului de contradicțiune.

Câte casatorie nefericite? câte amicitie ruinate? câte întreprinderi desfiintiate, totu din degenerarea în cërta a spiritului de contradicțiune!

Românul pe unu astfel de omu îl numescce „hartagosu“. Proverbul nostru descrie cu colori fórte vie acestu pecatu când dice: „Lui Neaga, în teleaga!“ — „Ba eu nu, că sîm betéga!“ — „Scobori Neaga jos!“ — „Ba eu nu! că nu pociu!“

I. S. PAULU.

O serata româna în Varadia.

— 19 augusta.

Stimate Domnule Redactoru!

Cu mândria scriu aceste șiruri si ve rogu a le dá locu în pretiuita fôie „Familia“ ce redigeati.

Înainte cu o septemâna am primitu invitarea de la tinerimea studiósá din Varadia a participá la serat'a literaria-declamatória-vocala împreuna cu dantiu, ce va arangia în favorul „Reuniunii de lectura“ din locu.

La cetirea programei începui a medita, óre gluma este séu adevéru? o tinerime din 6—8 membrii, — mândr'a opidului Varadia care póte numerá pâna la

3000 suflete, — póta arangia asiá ceva? Bine, dicei familiei mele, vom merge si ne vom couinge. Veni diu'a de 18 atg. Iaca la 3 óre eramu deja în Varadia la unu amicu al meu. La întelnirea cu tinerul Alesandru Mihailovicu pe care îl cunosceam de celu mai înaintatu în anii studierii, tehnicu în an. III-le, fiindu convinsu că dênsul este conducatorul acestei serate — petreckeri, îl si întrebai ce va s'e fie? Te rogu domnule a avé putina rabdare, fu respunsul. Veni timpul de 8 óre sér'a. În elegant'a sala erá deja o cununa frumo'sa de óspeti, acáror numeru în totu minutul se înmultiea, potu dice pâna la 200 séu si mai multe persóne.

Serat'a o deschide tinerul A. Mihailovicu prin cuvinte scurte, în cari accentuéza scopul arangierii acestei petreckeri, că tinerimea studiósá româna a avutu vointia a dá semnu de esistinti'a sa, si în favorul „Reuniunii de lectura“ pentru folosul ce-l are dela dên'sia sub timpul feriei; conformu programei dsiór'a Maria Alesandrescu cântá solo „Cântecul gîntei latine“ de Marchetti. Fára vre o fortia, cu simțire si suprindere se esecută acést'a melodia placuta, la a careia audire multiemirea publicului fu esprimita prin aplaude frenetice, si la dorinti'a unanima mai cântá si o parte a cântecului „Crucea Roșia“. Durere, că parintele ei este sermanu, că butariu nu este în putere a o trimite la vre-unu conservatoriu unde si-ar aflá fericirea cu vócea ei soprana si puternica, si de unde ar puté aduce onóre națiunii române. Cu totu dreptul o potu recomanda atenziunii on. publicu românu.

Totu aplaude frenetice a meritatu dsiór'a Silvia Mihailovicu prin declamarea poesiéi „Copil'a Româna“ de Iosif Vulcanu, în costumul frumosu naționalu. Lacrami de bucuria am versatu la audirea acestei poesii placute si cu ânima declamata. Ambele dsióre au fost onorate din partea publicului cu dóue buchete frumo'se.

Corul compusu de 20—25 persóne si condusu de A. Mihailovicu întonéza cu placere si efectu mare „Limb'a Româna“ de Sion.

Declamarea poesiélor „Blastemul lui Alesandru“ de I. dela Buceci, — „Bani si iéra bani“ de I. Grozescu prin tinerii studenti I. Staia si V. Alesandrescu a fost ascultata cu placere si atenziune.

Corul întóna ânimei „Adio la Carpati“.

În mijlocul entuziasmului Nicolau Jurma st. VI cl. gimn. cetescce disertatiunea sa „Unele trasuri mai momentóse din viét'i'a anticilor Romani în reportu cu cea mai moderna“. Operatul a atrasu atenziunea publicului care își esprima placerea în aplaude vii. Pentru bravul si talentatul tineru, care a scrisu si unu numeru frumosu de poesii, cu acést'a ocaziune s'a colectatu 15 fl. Pe dênsul precum pe Ioane Staia st. în a VIII cl. gimn. dela sapa i-a redicatu bravul si zelosul învetiatoru Petru Iorgovicu din Varadia. Deie Ddiu s'e aiba mai multi imitatori.

Romul Iorgovicu st. cl. II gimn. declamédia: „Moda de acum“, de Iosif Vulcanu. Talentul acestui tineru nu numai în studiere, ci si în declamarea poesiilor erá cunoscutu. Aplaude vii a meritatu.

Corul cânta „Oltenia“ si este silitu în aplaude a repeta.

În fine tinerul A. Mihailovicu, — care si-a datu multa nisuintia pentru reușirea acestei serate, care în adevéru pe toti ne-au încântatu, suprinsu, — închide serat'a, în termini caldurosi multiemescce publicului pentru onórea ce-a manifestatu față de tinerimea studiósá din Varadia. Aplaude a meritatu si a avutu din tóte partile.

Erá 10 óre. Cei mai în etate se asiediau în alte

odai, pe lângă un paharu de vin și conversara despre reușirea placută a seratei. În sala se încep dantii cu „Hora“. Tinerii, dar vedeam și bătrâni, se adunau și jocabu cu focu. Cu bucuria am privitu „Ardele-na“, „Dunarinca“, „Mazarica“ și „De doi“. Cuadrillu primu jocă la 50—60 parchi.

Pe timpul de 12 ore audii „Marsiul lui Mihaiu“ și 12 tineri în costumu naționalu intra în sala. Dantiul istoricu al „Calusierilor“ și „Batuta“ au atrasu totu publicul în sala de dantiu. Tinerii în frunte cu Paulu Caimanu, — vetavul — gimn. abs. au jocabu escelentu și au fost remunerati cu adeveratu vișoru de aplaude.

Societatea de petrecere nu s'a împrasciatu pâna deminția la 7 ore. Am întielesu că venitul curatu ar fi pâna la 60 fl. v. a.

În fine vinu pentru simtiul naționalu ce-a manifestatu tinerimea studiōsa din Varadia și pentru nobil'a întreprindere ai felicită din ânima sincera, urându-le să trăiască!
S. P.

Cronic'a lunei.

Cris'a ministeriului de externe înca totu nu e încheiata și nici nu se va termină în curênd. Contele Ludovic Károlyi, ambasadorul din Englitera, a refusatu primirea, din caus'a de greutăți parlamentare; dēnsul nu scie unguresce. Se dice, că crisa va mai dură vr'o două septemâni.

Ocupațiunea Novi-Bazarului se va esecută de sigur înca în anul acesta. În privinția acest'a de curênd s'a tînutu unu consiliu ministerialu la Viena. E probabilu, că va fi tocmai atâtu de sângerōsa, că ocupațiunea Bosniei și Hertiegovinei.

Numiri diplomatice. S'au numitu : dl Al. Sturza, fost agentu diplomaticu al României la Belgrad, în postu de agentu diplomaticu și consulu generalu la Sofia ; dl dr. Obedenaru, secretaru al agenției române din Roma, primu-secretaru la legațiunea României în Constantinopolu ; dl G. Cantacuzino, secretaru la agenția României la Roma, în locul dlui dr. Obedenaru, chiamatu la alte funcțiuni.

Corpurile legiuitoare ale României s'a deschisu sâmbeta în 23 august st. n. prin mesagiu domnescu, care s'a cetitu la camera de cătra dl Cogalniceanu. Apoi camer'a a otarîtu a se amână pâna la 1 septemvre st. n. La senatu mesagiul s'a cetitu de cătra dl N. Crețulescu.

Între Bismarck și Gorciacoff s'a escatu ôresi-cari neplaceri. Caus'a acestora, precum spune fam'a, ar fi, că Gorciacoff a voitu să numesca pe fiul seu ambasadoru la Berlin, ceea ce lui Bismarck nu-i convenia de fel.

Dreptul de alegere al femeilor s'a pusu la ordinea zilei în Croația. Comisiunea dietei provinciale acuma desbate proiectul de lege relativu la arondarea orasielor. Comisiunea a facutu mai multe schimbări în proiectul guvernului ; între altele a propusu, că în orasie și femeile să aiba dreptu electoralu activu.

Literatura și arti.

O carte interesanta a aparutu zilele trecute : „Catechismul calvinescu împusu clerului și poporului românescu sub domni'a principilor Georgiu Rákoczy I și II, transerisu cu litere latine dupa edițiunea II tiparita în anul 1656, însocitu de o excursiune istorica și de unu glosaru de Georgiu Baritiu. Cu spesele Academiei românescei. Se afla de vândiare în Sibiiu la W. Krafft, cu pretiul de 60 cr.

Ortograf'ia oficiala. Dl ministru de interne al

României, M. Cogalniceanu, a datu o ordonantia, în care dice, că vîndu în vedere, că în modul de scriere ce se întrebuinteaza în corespundinția oficiala a ministerului de interne se facu numeroșe și felurite esperimente **ortografice**, și considerându că este necesitate d'a se adoptă unu modu uniformu de scriere, care pare a fi celu mai puțin complicatu, pâna când Academ'ia Româna va decide definitivu asupra ortografiei limbei nôstre : decide, că tôte autoritățile cari depindu de ministerul de interne să întrebuinteaze în corespundinția statului ortograf'ia cu care se publica jehnicu fōi'a „Monitorul Oficialu.“

Care vré să cânte C. înaltu. Cocōn'a N. din orasiul * cutare, nu-i vorba, e frumoșica. Adoratorii ei spunu, că dēns'a e chiar încântătoare. Fia și asiă, nu ni pasa. Înse unul din aceia i-a disu, că dēns'a si cânta frumosu. De atunce apoi vecinii trebuie să asculte în tôte zilele, de deminția pâna ser'a, cum ea își esercita tonul. Biēt'a femeia si-a pusu în gându, că ea trebuie să cânte „C“ cel înaltu, și de atunce, vai de urechile vecinilor maltratati!

Tomaso Salvini, renumitul tragedianu, va merge în iern'a viitoare și la Bucuresci, că se deie acolo unu șiru de reprezentațiuni din repertoriul seu de piese clasice.

Artistul M. Millo, dupa cum scrie „Renasc.“, se va întorce în curênd în Bucuresci, dupa excursiunile dramatice ce a facutu prin diferitele orasie și mai ales în Ploesci, c'unu succesu admirabilu, nu înse în ceea ce privește partea financiara. Destul de durerosu!

Ernesto Rossi la Rio Janeiro. Citimu în „St. României“ : O scrisore din acestă capitala anuncia, că ântâia reprezentațiune a dlui Rossi, ce s'a datu la marele teatru de acolo, a fost ocașiunea unui strălucitu triumfu pentru celebrul tragedianu. Imperatul Brasilei a chiamatu pe dl Rossi în loja sa, dupa al treile actu din „Othello“, spre a-l felicită și a-i anucia, că nu va lipsi dela nici una din reprezentațiunile sale. Artistii din Rio-Janeiro, cari erau toti de față (teatrele fure închise în onōrea lui Rossi), au oferitu o splendida corōna eminentului artistu italianu. Sal'a eră plina. Produsul ei a trecut peste 15,000 fr. Dl Rossi a fost chiamatu de 12 ori. Dela Rio-Janeiro, dl Rossi va merge la Buenos-Ayres, în republic'a Argentina.

Biserica și scōla.

La capitlu din Lugosiu, fiindu unu stalu canonicalu vacantu, s'a numitu canonicu rds. dl fostu protopopu în Lugosiu Dimitrie Mihailescu. Ceialalti canonici din capitlu au înaintatu fia-care cu unu gradu mai sus, fiindu vacantu tocmai stalul celu d'ântâiu, prin mōrtea lui Mihaiu Nagy.

Serbatorile în cari prevalile din Bucuresci trebuie să fia închise sînt următoarele : Anul nou, Botezul Domnului, St. Ion Botezatorul, Întimpinarea Domnului, Bun'a Vestire, Sânteles Pasci, Diu'a naserii Domnitorului, St. George, Martir'a Elisabeta, Diu'a de 10 maiu, Înaltierea Domnului, Stii Constantin și Elena, Petru și Pavel, Schimbarea la față, Adormirea Maicei Domnului, Nascerea Maicei Domnului, Înaltierea sântei cruci, St. Dimitrie, Intrarea în biserica a Maicei Domnului, St. Nicolae, Nascerea Domnului.

Coru vocalu în Resitiă montana. Sub acestu titlu primimu din Furlog următoarele șire : Asistându eu în 22 juliu c. st. v. la serviciul divinu tînutu în biserica gr. or. din Resitiă montana, am fost suprinsu și mișcatu pâna în întrul ânimei de vocile sonore ale chorului vocalu românū de acolo, care cântă atât de armonios tôte cântările. Acestu choru vocalu, de si e

înca tineru, înse pe lângă toate aceste prin zelul dlui presedinte I. Baltezanu și mai a unor persoane însemnate; precum și prin concordia membrilor, este speranția, cumca cu timpul totu asiá va progres'a și în cântările lumesci. Eu din parte-mi îmi exprim ce mai víua bucuria și dorinția de a vedé, că acestu ehoru în celu mai scurtu timpu sè fia și la petrecerile sociale lumesci admirabilu și pusu în șirul celorlalte cu mai multu progresu. — *Unu iubitoru de cântări.*

Din Oradea mare ni se scrie, că agendele rectorale în seminariul pentru studentii români gr. c. de acolo s'au concediutu dlui dr. Augustin Lauranu, fost pânăcumă vice-rectoru acolo.

La universitatea din Cernauti au studiatu în semestrul trecut 226 de tineri, și anume 46 teologi'a, 97 drepturile, 83 filosofii'a; 89 germâni, 62 români, 41 ruteni și 34 poloni.

Gimnasiul din Beiușu. Din o mâna amica, de óra ce direcțiunea a nitatu sè ni tramita, primiramu unu esemplaru din „Értesítvény a bellényesi gr. c. főgymnasiumról 1878—9 tanévre“, adeca „Raportu despre gimnasiul sup. gr. cat. de Beiușu, pe anul școl. 1878—9“, editu de Petru Mihutiú directoru. Din acestu értesítvény-raportu aflâmu că la gimnasiul numitu a studiatu în anul trecut 212 studenți, din cari 3 au muritu, 28 și-au întreruptu studiile. Societatea de lectura are 387 fl. 38 cr. Profesorii au capetatu și în anul acesta „lemne focali“. Anul școlaru viitoru se va începe la 1 septemvre.

Pap'a a datu o enciclica către episcopatul din lumea întreaga în privinția sistemii ce trebuie sè se adopteze în toate școlile catolice pentru studiarea filosofiei. Pap'a recomanda filosofii'a St. Thomas de Aquino.

Societati si institute.

A XX adunare mare a medicilor și naturalistilor sa întrunitu la 28 l. c. în capitala. Cu această ocaziune sè vor tîné mai multe prelegeri sciintifice din partea unor membri. Între numele prelegatorilor cu bucuria cetimu și numele alor doi români. Dl dr. Augustin Dumitreanu medicu asistentu la spitalul „Rokus“ va prelege despre „Ielthyosis“ în presinția unui pacientu, — ier dl dr. Victor Babesiu prof. asistentu la universitatea de aici despre „Parasitele ómenilor“ cu aretare microscopica.

Reuniunea învetiátorilor gr. or. români din tînutul Sibiului va tîné la 10/22—15/27 augustu adunare generala estraordinaria, respective conferinția, în Sibiu.

Reuniunea învetiátorilor români gr. or. din dieces'a Caransebesiului, va tîné adunarea sa generala în Fagetu la 7 și 8 septembrie st. n. Pe calea ferata membrii reuniunii se vor bucurá de favorul, că platindu cl. III, vor puté caletori pe cl. II. Din Lugosiu pâna la Fagetu membrii vor caletori cu trasuri.

Congressul de igiena în anul acest'a se tîné la Rottenburg. Români'a va fi represintata prin dr. Marcovicu.

Congressul internaționalu de statistica în anul acesta va tîné adunarea sa la Roma. Români'a, că la mai toate congresele de pânăcumă, va fi represintata la acest'a prin dl Alesandru Pencovicu.

Ce e nou ?

Maj. Sa regele a petrecutu două zile la începutul septemănei în taber'a dela Bruck, asistându la manevrele de acolo.

Dómn'a României în straietate. Altetria Sa Regala, serie „Monitorul“, se afla multu mai bine și se gasesc, înca la Rhin în mijlocul familiei sale. Peste vr'o câteva zile va plecă la Scheveningen în Holanda, spre a lua bai de mare. La castelul Neuwied, A. Sa a primitu visit'a principelui Vilelmu, fiul celu mai mare al moștenitorul Germaniei. Asemene se afla lângă Dómn'a principess'a Iosefina de Hohenzollern, mam'a Domnitorului Carol I.

Unu colegu al lui Barutiú. Stefan Miclea, a cărui mórte o anuciamu, fu nascutu în comun'a Feleacu în Transilvania. Dênsul și-a facutu studiile la școl'a politehnica din Viena, de unde în 1851 s'a stabilitu că profesorul la Iasi, devenindu în urma rectoru al universității de acolo. Soț'a lui, du'a Veronica Miclea, este o cunoscuta poeta româna.

Unu glontiu la dl Cogalniceanu. Cetimu în „Rom.“ : Ieri pe la 9 óre de diminiția unu glontiu, plecatu dintr'o arma de focu, a spartu unu gómu dea sal'a de mâncare a dlui M. Cogalniceanu, ministru de interne, la locuinția dsale dela síosea. Glontiu a plecatu dela gradin'a Frascati, și se crede, că arma s'a descarcatu din nebagare de séma. N'amu pututu înca aflá cine a comisú această imprudentia.

Trenu arsu. Duminec'a trecuta pe la 5 óre d. m. se vediu către Steinbruch unu focu mare; nu sciá nime ce póte se fie. Dintre multe combinațiuni, pe care și le faceau unii și altii, se léverí aceea, că sa aprinsu un trenu. Drumul de feru ungurescu ducea dela stațiunea din Buda către Steinbruch nesce vagóne cu povara spre a-le predá drumului de feru austriacu, pe trenu mai departea transportare. Pe drumu locomotivul sarindu din șine, optu care, ce erau legate înmăntu, dupa el, se gramadira unul peste altul. Trei erau încărcate cu petroleu, trei cu alte marfuri, ier două erau góle. Spargédu-se vasele, în care sè aflá petroleul, fluidul sè versá pe focul locomotivului și carele sè aprinsera. Firesce ori-ce încercare de a stânge erá zadarnica; de caldur'a cea mare nu se putea nime apropiá la focu. În diu'a urmátore sa tînutu cercetare în faci'a locului. Sa constatatú, că trenul, constatoriu din 36 care, a mersu regulatu, înse drumul fiindu declivu, rapediunea cea mare a produsu isbirea trenului în o gramada de paméntu, peste care trecându locomotivul, în partea contraria sa aruncatu în paméntu, și asiá carele cu povara în urm'a iutimei mari s'au gramaditu peste el. Câteva vase cu petroleu spargédu-se, dupa ce fluidul vini în contactu cu mașinari'a, sa escatu focul. 28 de care cu unu curagiú orbu le-au deslegatu doi lucratori, și asiá numai cele 8 remase la locomotivu au arsu. Focul numai pe la 10 óre nópte sa pututu stânge cu paméntu. Tâlpile de lemn a calei ferate au arsu; șinele pâna la departare de 200 metre erau ferbinti; drotul telegraficu a devenitu înfocatu, esemene și șinele mai multu de 100 metre. A mai arsu și o casa de vigilu, proprietate a calei ferate austriace. Alteum întreaga daun'a cade pe caile ferate unguresci. Daun'a sa socotitu peste totu la 24,000 fl. Neprecauțiune numai într'atât'a sa constatatú, încátu frenari'a de frecatu n'a fost proporțiunata marimeii trainului. Investigatiunea decurge și acuma. Iertfa de omu n'a caditu.

Pap'a a conferitu lui Osman pașia, eroul dela Plevna și actualul ministru de resboiu al Turciei, marele cordonu al unuia din ordinele sale.

Frigerea carnei pe strade oprita. O ordonanția a primariei capitalei Bucuresci opresce frigerea de cărmuri, de pesce, carnati etc. pe gratare puse pe la

usile din fața trotoarelor și obliga pe toți birtasii și cărciumarii a prepară bucatele la mașine situate în în-
trul stabilimentelor, pentru că mirosul se nu se mai
răspândesca pe strade.

Din viața cocostârgilor. „Fal. Gaz.“ pove-
tesce următoarea întâmplare : În siur'a cam' derepanata
a proprietarului K. din comitatul Ung se află și unu
cuibu de cocostârgu. La stricarea siurei cuibul dim-
preuna cu puii ce se aflau într'ensul se mutara în siu-
r'a noua cu cea mai mare grige, și cocostârgul nici
n'au parasitu cuibul. În anul urmatoru înse proprietar-
ul se mută în altu satu, unde nu se află nici unu cuibu
de cocostârgu. Înse cocostârgii dlui K. cercetara și în
v'er'a acest'a pe stapânul lor, și petrecura în curtea lui
în tôte zilele câteva ore, înainte de a se mută sub cli-
ma mai calda. Sosindu primavér'a cocostârgii rentor-
cându-se, venira de-a dreptul la fostul lor stapân, și
își făcura cuibul acolo.

Pasa-portu pentru morti. În Russi'a în multe
locuri se pune în cosciugu o scrisóre de urmatorul cu-
prius : „N. N. unu individuu onestu gr. c. ; deca a pe-
catuitu, s'a pocaitu și din caus'a acest'a a capetatu
iertare. Acest'a scrisóre o concepui eu, preotul seu con-
fessoru, pentru că St. Petru se nu-i închida portile
raiului“.

Tesaurul cazacilor. Diuarul rusescu „Charkov“
publica scirea din guvernamentul Isium, de dupa care
acolo pe o pétra s'ar fi gasitu o inscripțiune, ce spune
că niște cazaci, cari au mersu pe câmpul luptei, nu de-
parte de acolo si-au sapatu în pamântu tóta averea
lor, în pretiu de 20,000 galbeni. Sapaturile s'au și în-
ceputu în părțile acele, dar pân'acuma nu s'a gasitu
nimica.

Recolt'a în Moldova. „Curierul Balasan“ din
Iasi scrie următoarele în privința recoltei din Mol-
dova : Starea recoltei din judetele apropiate de al
nostru e din cele mai bune, ceea ce va atrage unu nu-
meru mare de cumperatori din strainetate, cu atât mai
multu că recolt'a din Austria, Francia, Englitera, Ita-
lia și Spania e din cele mai rele.

Sciri scurte. Din Rusberg ni se scrie, că
băile feruginose descoperite nu de multu acolo au fost
cercetate în anul acesta de vr'o 80 de persóne, partea
cea mai mare jidani. — **Pentru Seghedineni** s'a adu-
natu pâna în septemân'a trecuta la ministeriul de in-
terne peste doué milióne și jumetate de florini. —
Balonul captiv din Paris, construitu de Griffard pen-
tru esopițiunea universală, la 17 l. c. a plesnit ; ba-
lonul a costatu jumetate de milionu, și când a plasnit,
a continutu gazu în pretiu de 26,000 franci. — **Unu**
delinquentu din unu penitenciaru din Boemi'a a de-
pusu 3000 fl. la directorul institutului, celor doi por-
colabi cari au funcționatu cá martori la testamentul
lui li-a lasatu 200 fl., ier institutului 400 fl. — **La**
Deva s'a facutu alegerea dirigatilor municipali, la
15 augustu, cu urmatorul resultatu : primaru Ladislau
Apáthi, prefectu de poliția Alesandru Sterca Siulutiu,
cassaru M. Zarea, fiscu Alesiu Olariu, controloru A.
Balogh sen. — **S'au numitu cadeti** dnii Sabin Ho-
dosiu, Petru Badescu, Nic. Lugosianu, Eug. Roșca, I.
Ursu, M. Russu, I. Boieriu, M. Stoica.

Flamur'a lui Hymen.

DI Ludovicu Marcusiu, teologu absolutu al die-
ceseii Orádii-mari, la 11 augustu si-a serbatu cununi'a
cu dsiór'a Cornelia Szabó, fic'a repausatului parocu

din Tirému Ignátiu Szabó. Ospetiul s'a tinutu la cas'a
mosiului miresei, dl protopopu Ioan Szeremi în Ma-
darasu, comitatul Satmaru, asistându unu publicu nu-
merosu.

DI Corneliu Antal, teologu absolutu al dieceseii
Orádii-mari, si-a încredintiatu de soția pe domnișiór'a
Maria Popescu, fic'a dlui Gavril Popescu învetiatoru
în Dubricioni, comitatul Biharea.

Ghicitura matematica.

De Ioana Veresiu n. Ioodi.

Mai multi ómeni mergu într'o societate la lucru,
se întâlnescu cu unu altu omu, care i saluta cu : „Bu-
na deminétna 100 de ómeni!“ unu din societate i res-
punde : „Noi nu sântemu 100 de ómeni, căci de amu
mai fi pe atátia și jumetate și a patr'a parte, pe câtii
sântemu și de te-ai alaturá si tu cátra noi, atunci amu
fi 100“.

Întrebare : Câtii ómeni au fost în acea socie-
tate ?

Terminul de deslegare e 11 septemvre. Cá totu-
de-una, și de asta-data se va sorti o carte.

Deslegarea ghiciturei din nr. 57 : Alpi, Don,
Ried, Idria, Arno, Nero, Oder, Pola, Oppeln, Leo-
pard, Elena“. Literale inițiale cetite sus în jos, dau
numele „Adrianopole“.

Bine au deslegat'o dómnele și domnișiórele :
Ioana Veresiu n. Ioodi, Eufrosina Popescu, Emilia
Pop n. Marcusiu, Rosa Bozanciu, Elisa Popoviciu,
Emilia Onciu n. Clavoșchi, Anastasia Borca, Elena
Barbu, Emilia Popoviciu, Aloisia Ossianu, Septimia
Popoviciu, Amalia Cristianu, Zoe Dimbu, Cleopatra
Micsiunescu, Maria Popu, Letiția Popescu, Arabela
Minodoranu, Aurelia Popescu, Nina Grigorescu, și
dnii : Teodor Savescu, Nic. Stefu, Gavril Piposiu,
Eugeniu Dredeanu, Aureliu Draganu, Aurelian Wlad,
Mihaiu Marcuti, Jun. Br. Hodosiu, G. G. Bi—pu.

Premiul p'a câștigatu dsiór'a Eufrosina Popescu
în Radauti.

INSERȚIUNE.

Prim'a privileg. fabrica de obiecte de marmore
a lui

A. Gerenday

statuaru în **Budapesta**, întemeiatu la 1848, destinsa
la esopițiunile universale cu medaile și diplome, la
Londra și de doué ori la Paris și Viena, și la Alba-
Regala cu medaile de aur.

Depositul principalu și cancelari'a : „Alduna-
sor“, colțiu stradei „Maria-Valeria“, în cas'a Hein-
rich. Curtea de fabrica : în „Molnár utcza“ nr. 4 cas'a
propria.

Recomanda **marele seu asortimentu**, de monu-
minte pentru morminte, facute din totu felul de petre
de granitu, de marmore și de stânca, interne seu
esterne.

Face lucrări arhitectonice ordinare și de lusu,
mausoleuri, statue mai mari si mai mici, monuminte,
cruci de Calvaria, insemne, basenuri de botezatu, lu-
crări de marmore ce se întrebuinteaza la băi și cafe-
nele, și totu felul de lucruri de statuaru seu de ciopli-
toru de pétra, cari apartínu acestui resortu, cu pre-
țuri moderate.